

กราบคนจริง

ผูกใจเอาไว้ที่
ผูกวิธีขึ้นกล่าววอน
เป่าขลุ่ยเป็นเพลงกลอน
ลอยข้ามฟ้าคั่นนายาว
แจ้งในใจประจักษ์
ด้วยความรักเคารพราว
ญาติชิดสนิทนาว
น้ำใจไทยได้สำนึก
เรียบเรียบและง่ายง่าย
สบายสบายแต่รู้สึก
เป็นตัวอยู่ลึกลึก
และฟังได้ในตัวเอง
กล้าคิดและกล้าพูด
กล้าพิสูจน์ไม่ยำเยง
กล้าทำไปตามเพรง
ตามที่เห็นที่เป็นธรรม
ตรงมาและตรงไป
ไม่หน้าไหว้หลังหลอกรำ
เป็นมิตรแห่งมิตรซ้ำ
ทั้งเป็นครูแห่งครูคน
รู้จริงและรู้แจ้ง
ไม่เสแสร้งไม่ลับสน
เสียสละประโยชน์ตน
เพื่อประโยชน์แก่ส่วนรวม
ต้องรอดต่อร้อยปี
คนเช่นนี้จึงเกิดร่วม
ยุคสมัยอันกำกวม
จึงคนกล้าต้องปราชัย

เส้นทางแห่งสันติ
 น้ำคเคี้ยวและยาวไกล
 เป็นธรรมและเป็นไทย
 ประชาธรรมยังยั่งยืน
 ยั่งยืนและยังเข้ม
 เหมือนเกลือเค็มในแผ่นดิน
 ดึกว่าน้ำปลาริน
 อันปรุงรสละลายหาย
 ผูกไถเอาไว้ที่
 ผูกกวิมาเกร็นกราย
 ขลุ่ยผิวผจงพราย
 เพลงประทับ กราบคนจริง

Sirachon Kongsri